A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2020. december 9.*

„Európai uniós védjegy – Törlési eljárás – BASIC európai uniós ábrás védjegy – basic és basic AG korábbi nemzeti kereskedelmi nevek – Viszonylagos kizáró okok – Valamely megjelölés helyi jelentőségűt meghaladó mértékű kereskedelmi forgalomban történő használata – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (4) bekezdése és 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése és 60. cikke (1) bekezdésének c) pontja) – Részleges törlés – Egy korábbi határozat Törvényszék általi hatályon kívül helyezését követően hozott határozat – Az ügy fellebbezési tanács elé utalása – Az utalást elrendelő hatáskörének hiánya – A 216/96/EK rendelet 1d. cikke – Csatlakozó kereset”

A T-722/18. sz. ügyben,

a **Repsol, SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: J.-B. Devaureix és J. C. Erdozain López ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: H. O’Neill és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Basic AG Lebensmittelhandel** (székhelye: München [Németország], képviseli: D. Altenburg ügyvéd),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Basic Lebensmittelhandel és a Repsol közötti törlési eljárással kapcsolatban 2018. augusztus 22-én hozott határozata (R 178/2018-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök (előadó), V. Kreuschitz és G. De Baere bírák,

hivatalvezető: Juhász-Tóth A. tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. december 7-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2019. március 4-én benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2019. február 27-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2019. február 27-én benyújtott csatlakozó keresetére,

tekintettel a felperesnek a csatlakozó keresetre adott, a Törvényszék Hivatalához 2019. július 10-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel az EUIPO-nak a csatlakozó keresetre adott, a Törvényszék Hivatalához 2019. június 28-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a pervezető intézkedésekre adott, a Törvényszék Hivatalához az EUIPO által 2020. március 4-én, illetve a felperes által 2020. március 6-án benyújtott válaszra,

tekintettel a 2020. július 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2007. január 29-án a felperes Repsol, SA a közösségi védjegyről szóló, módosított 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.; helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, módosított 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL 2009. L 78., 1. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.], amelyet felváltott az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2017. L 154., 1. o.]) alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi megjelölés volt, kék, piros, narancssárga és fehér színmegjelöléssel:

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 35. és 39. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában tették, az alábbi leírással:

– 35. osztály: „Dohány, sajtótermékek, elemek, játékszerek kiskereskedelme”;

– 39. osztály: „Alapvető élelmiszeripari termékek, péksütemények és cukrászsütemények, fagylalt, készítelek, dohány, sajtótermékek, elemek, játékszerek forgalmazása”.

4 Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2007. július 16-i 34/2007. számában tették közzé.

5 A vitatott védjegyet 2009. május 4-én 5648159. számon lajstromozták.

6 2011. szeptember 26-án a beavatkozó fél, a Basic AG Lebensmittelhandel a fenti 3. pontban említett szolgáltatások tekintetében a vitatott védjegy részleges törlése iránti kérelmet nyújtott be.

7 E kérelem a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének a) pontján (jelenleg a 2017/1001 rendelet 60. cikke (1) bekezdésének a) pontja), valamint a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése) összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének c) pontján (jelenleg a 2017/1001 rendelet 60. cikke (1) bekezdésének c) pontja) alapult.

8 A beavatkozó fél törlési kérelmének a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának együttes rendelkezésein alapuló része tekintetében az alábbi, 2004. január 15-én bejelentett, 2005. április 29-én lajstromozott és megfelelően megújított korábbi európai uniós ábrás védjegyre hivatkozott:

9 E korábbi védjegy a 29–33., 35., 42. és 43. osztályba tartozó árukat és szolgáltatásokat jelölt meg.

10 A beavatkozó fél törlési kérelmének a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdése c) pontjának és 8. cikke (4) bekezdésének együttes rendelkezésein alapuló része tekintetében az 1994. október 25-i Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Markengesetz) (a védjegyek és egyéb megkülönböztető megjelölések oltalmáról szóló törvény [védjegytörvény], BGBl. 1994 I, 3082. o. és BGBl. 1995 I, 156. o.) 5. §-a értelmében vett, basic és basic AG „cégjelzésekre” hivatkozott, amelyeket Németországban és Ausztriában „élelmiszeripari termékek, háztartási cikkek, biotermékek és más közszükségleti cikkek kiskereskedelmére, vendéglátásra (élelmezés)” irányuló szolgáltatások nyújtása keretében kereskedelmi forgalomban használ.

11 Az e cégjelzéseken fennálló jogainak alátámasztása érdekében a beavatkozó fél számos bizonyítékot csatolt törlési kérelméhez, így a honlapjáról kinyomtatott képernyőképeket, a 2004–2006. évre vonatkozó éves jelentéseket, beszállítók leveleit, szállítóleveleket, számlákat, értékesítési statisztikákat, a marketingosztálya egyik alkalmazottjának eskü alatt tett nyilatkozatát, árbevételeinek részletes kimutatásait, szóróanyagokat, promóciós és reklámanyagokat, két vezetője részére kiadott „A 2006. év vállalkozója” oklevelet, 2003 és 2006 közötti sajtókivonatokat, és a Landgericht München I (müncheni I. sz. tartományi bíróság, Németország) 2006. szeptember 9-i ítéletét.

12 A törlési kérelmében a beavatkozó fél a védjegyek és egyéb megkülönböztető megjelölések oltalmáról szóló törvény 5. és 15. §-ának vonatkozó rendelkezéseit, valamint az e rendelkezéseket értelmező német bírósági határozatokat is beidézett.

13 A beavatkozó fél 2012. május 24-én válaszolt a felperes 2011. december 29-én benyújtott észrevételeire, és számos bizonyítékot benyújtott annak igazolására, hogy a fenti 8. pontban ábrázolt korábbi európai uniós ábrás védjegy tényleges használat tárgyát képezte. A 2013. március 4-én benyújtott észrevételeinek mellékleteként további bizonyítékokat is benyújtott.

14 A 2013. október 8-i határozatával a törlési osztály a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján helyt adott a törlési kérelemnek, és részben törölte a védjegyet, nevezetesen amennyiben azt a fenti 3. pontban felsorolt szolgáltatások tekintetében lajstromozták. A törlési osztály úgy ítélte meg, hogy ezért nem szükséges megvizsgálni a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja együttes rendelkezésein alapuló törlési okot.

15 2013. december 2-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozata ellen.

16 A 2015. augusztus 11-i határozatával az EUIPO első fellebbezési tanácsa helybenhagyta a törlési osztály határozatát, és a fellebbezést elutasította. Megítélése szerint a fellebbezési tanács helyesen alkalmazta a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt törlési okot. E tekintetben többek között megállapította, hogy a beavatkozó fél által benyújtott bizonyítékok kellőképpen alátámasztják a korábbi basic és basic AG megjelölések kereskedelmi forgalomban történő olyan mértékű használatát, amelynek terjedelme az előbbi rendelkezés értelmében nem kizárólag helyi jelentőségű. A fellebbezési tanács a törlési osztályhoz hasonlóan úgy ítélte meg, hogy nem szükséges megvizsgálni a 207/2009 rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja együttes rendelkezésein alapuló törlési okot.

17 A felperes a Törvényszék Hivatalához 2015. október 29-én benyújtott keresetlevelével keresetet indított az EUIPO fellebbezési tanácsának 2015. augusztus 11-i határozatával szemben, amelyet T-609/15. számon vettek nyilvántartásba.

18 A 2017. szeptember 21-i Repsol YPF kontra EUIPO – Basic (BASIC) ítéletével (T-609/15, EU:T:2017:640) a Törvényszék hatályon kívül helyezte a fellebbezési tanács 2015. augusztus 11-i használatát azzal az indokkal, hogy a fellebbezési tanács kizárólag azon, a fenti 11. pontban ismertetett bizonyítékok alapján, amelyekre e határozatot alapozta, nem állapíthatta volna meg azt, hogy a hivatkozott megjelölések kereskedelmi forgalomban történő használatára vonatkozó feltétel teljesült. A Törvényszék a releváns időszakot illetően megállapította, hogy a beavatkozó félnek kell bizonyítania, hogy a basic és basic AG megjelöléseket Németországban nem csupán a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontjában, hanem a törlési kérelem benyújtásának időpontjában is használták a kereskedelmi forgalomban. Márpedig, habár a szóban forgó bizonyítékok kellőképpen alátámasztják, hogy az említett megjelöléseket Németországban az első időpontban a kereskedelmi forgalomban használták, azt viszont nem támasztják alá, hogy a második időpontban még mindig használták azokat.

19 A 2017. szeptember 21-i BASIC ítélet (T-609/15, EU:T:2017:640) meghozatalát követően a 207/2009 rendelet kiegészítéséről, valamint a 2868/95/EK és a 216/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, módosított 2017. május 18-i (EU) 2017/1430 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet (HL 2017. L 205., 1. o.; helyébe lépett a 2017/1001 rendelet kiegészítéséről és a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. március 5-i (EU) 2018/625 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet [HL 2018. L 104., 1. o.]), konkrétan a 35. cikkének (4) bekezdése (jelenleg a 2018/625 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése) alapján a fellebbezési tanácsok elnöke 2018. január 24-én R 178/2018-2. számon a második fellebbezési tanács elé utalta az ügyet.

20 2018. augusztus 22-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a második fellebbezési tanács a beavatkozó fél által hivatkozott valamennyi törlési ok megvizsgálását követően hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát azon részében, amennyiben az helyt adott a törlési kérelemnek a 35. osztályba tartozó „dohány, sajtótermékek, elemek, játékszerek kiskereskedelme”, valamint a 39. osztályba tartozó „dohány, sajtótermékek, elemek, játékszerek forgalmazása” tekintetében. Helybenhagyta azonban ez utóbbi határozatot, amennyiben az helyt adott a törlési kérelemnek a 39. osztályba tartozó „alapvető élelmiszeripari termékek, péksütemények és cukrászsütemények, fagylalt, készítelek, […] forgalmazása” tekintetében. Azt követően jutott erre a következtetésre, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt törlési ok vizsgálata során figyelembe vette a beavatkozó fél által 2012. május 24-én benyújtott bizonyítékokat (lásd a fenti 13. pontot).

A felek kérelmei

A kereset alátámasztására előterjesztett kérelmekről

21 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

22 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A csatlakozó kereset alátámasztására előterjesztett kérelmekről

23 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot a törlési osztály határozatát hatályon kívül helyező részében;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

24 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a csatlakozó keresetet;

– a beavatkozó felet kötelezze a csatlakozó keresetre vonatkozó válaszbeadványával kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

25 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– adjon helyt a csatlakozó keresetnek, amennyiben az a megtámadott határozatnak a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértése miatti részbeni hatályon kívül helyezésére irányul;

– másodlagosan utasítsa el a csatlakozó keresetet, amennyiben az a megtámadott határozatnak a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdése a) pontjának megsértése miatti részbeni hatályon kívül helyezésére irányul.

A jogkérdésről

26 Keresete alátámasztása érdekében a felperes két jogalapra hivatkozik. Az első, elsődlegesen felhozott jogalap a 207/2009 rendelet 65. cikke (6) bekezdésének (jelenleg a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdése) megsértésén alapul. A második, másodlagosan felhozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (4) bekezdésének megsértésén alapul.

27 Csatlakozó keresetének alátámasztása érdekében a beavatkozó fél két jogalapra hivatkozik. Az első a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt törlési ok téves alkalmazásán alapul. A második a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt törlési ok téves alkalmazásán alapul.

28 A felperes által felhozott első jogalap két részre oszlik. Az első részében arra hivatkozik, hogy az ügyet téves jogalap, nevezetesen a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése alapján osztották ki a második fellebbezési tanácsnak. A második részben a 207/2009 rendelet 65. cikke (6) bekezdésének megsértésére hivatkozik, és lényegében azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy megsértette a 2017. szeptember 21-i BASIC ítélethez (T-609/15, EU:T:2017:640) kapcsolódó jogerőt, mivel a 2012. május 24-én benyújtott további bizonyítékokat figyelembe vette a megtámadott határozatban, a 207/2009 rendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 53. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt törlési ok vizsgálata során.

29 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes érveit.

30 A felperes által felhozott első jogalap első részét illetően meg kell állapítani, hogy – amint az egyébként nem vitatott a felek között – azon rendelkezés, amely alapján a 2017. szeptember 21-i BASIC ítélet (T-609/15, EU:T:2017:640) meghozatalát követően az ügyet újra ki kellett volna osztani valamelyik fellebbezési tanácsnak, a 2004. december 6-i 2082/2004/EK bizottsági rendelettel (HL 2004. L 360., 8. o.) módosított, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak eljárási szabályzatáról szóló, 2004. december 6-i 216/96/EK bizottsági rendelet (HL 1996. L 28., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 221. o.) 1d. cikke, nem pedig a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése.

31 Ugyanis, habár a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 80. cikke hatályon kívül helyezte többek között a 216/96 rendeletet, azonban előírta, hogy az továbbra is alkalmazandó „a folyamatban lévő eljárásokra […], amelyekre [a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló] rendelet a 81. cikkével összhangban nem alkalmazandó, […] a szóban forgó eljárások lezárultáig.” Márpedig a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 81. cikke (2) bekezdésének j) pontjából az következett, hogy az V. címe, amelyben többek között a 35. cikkének (4) bekezdése szerepel, nem alkalmazandó a fellebbezési tanácshoz 2017. október 1-je előtt benyújtott fellebbezésekre. A jelen esetben éppen ez a helyzet, mivel a fellebbezési tanács 2015. augusztus 11-i határozatát teljes egészében hatályon kívül helyező 2017. szeptember 21-i BASIC ítélet (T-609/15, EU:T:2017:640) hatása e határozatnak a jogrendből visszamenőleges hatállyal való eltávolítása és az volt, hogy a felperes által a törlési osztály határozatával szemben az EUIPO-hoz 2013. december 2-án – vagyis 2017. október 1-je előtt – benyújtott fellebbezés újból folyamatban legyen.

32 A módosított 216/96 rendeletnek „Az ügy visszautalása a Bíróság ítéletét követően” című 1d. cikke a következőket írta elő:

„(1) Ha a [207/2009] rendelet [65]. cikkének (6) bekezdése értelmében a Bíróságnak a fellebbezési tanács vagy a Nagytanács határozatát teljes egészében vagy részben megsemmisítő ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedések magukban foglalják a határozat tárgyát képező ügynek a fellebbezési tanácsok által történő újbóli megvizsgálását, az Elnökség dönt az ügynek a határozatot meghozó tanács, egy másik tanács vagy a Nagytanács elé utalásáról.

(2) Ha az ügyet egy másik tanács elé utalják, e tanácsnak nem lehet tagja az, aki a megtámadott határozat meghozatalában részt vett. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha az ügyet a Nagytanács elé utalják.”

33 A 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése a következőket írja elő:

„Amennyiben a fellebbezési tanács valamely ügyre vonatkozó határozatát a Törvényszék vagy – adott esetben – a Bíróság jogerős ítéletével megsemmisítette vagy megváltoztatta, a fellebbezési tanácsok elnöke a [207/2009] rendelet 65. cikkének (6) bekezdésével összhangban, az említett ítéletnek való megfelelés érdekében az ügyet e cikk (1) bekezdésének megfelelően újra kiosztja egy olyan fellebbezési tanácsnak, amelyben a megsemmisített határozatot elfogadó tagok nem vehetnek részt, kivéve, ha az ügyet a [Nagytanács] elé utalják, vagy ha a megsemmisített határozatot a Nagytanács hozta.”

34 Így a módosított 216/96 rendelet 1d. cikkének (1) bekezdése alapján az ügy fellebbezési tanácsnak a hatályon kívül helyező ítéletet követően történő újrakiosztásáról szóló határozat a fellebbezési tanácsok Elnökségének hatáskörébe tartozott, míg a 2017/13430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése alapján e határozat a fellebbezési tanácsok elnökének hatáskörébe tartozott. Ezért azt a következtetést kell levonni, hogy a jelen ügyben az ügynek a 2017. szeptember 21-i BASIC ítélet (T-609/15, EU:T:2017:640) meghozatalát követően a második fellebbezési tanácsnak való újrakiosztására vonatkozó határozatot olyan szerv – a jelen esetben a fellebbezési tanácsok elnöke – hozta meg, amelynek nem volt erre hatásköre.

35 Az EUIPO, anélkül hogy vitatná a fenti következtetést, azzal érvel, hogy noha az ügy újrakiosztására valóban a 2017/13430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése alapján került sor, a gyakorlatban ez megfelelt a módosított 216/96 rendelet 1d. cikkében előírt követelményeknek. Az EUIPO szerint ugyanis tekinthető úgy, hogy a jelen ügyben az Elnökség megvizsgálta és jóváhagyta az ügy második fellebbezési tanácsnak való újbóli kiosztását, mivel a 2018. április 23-i ülésén nem emelt kifogást ezen újrakiosztás ellen, amely abban a jelentésben szerepel, amelyet – a fellebbezési tanácsok elnökének 2017. október 1-je óta alkalmazandó határozata értelmében – az elnök jóváhagyott és az Elnökség elé terjesztett abból a célból, hogy tájékoztassa az Elnökséget a vonatkozó időszakban hatályon kívül helyezett ügyekről, és lehetővé tegye számára azok újrakiosztásával kapcsolatos esetleges észrevételek megtételét.

36 Ezeket az állításokat el kellett utasítani. Azon puszta tény ugyanis, hogy az Elnökséget tájékoztatták a hatáskörrel nem rendelkező szerv – azaz az Elnökségtől eltérő szerv – által hozott, újrakiosztásról szóló határozatról, és az Elnökség nem emelt kifogást e határozattal szemben, nem jelentheti azt, hogy úgy kell tekinteni, hogy e határozatot ő hozta meg, és ezért orvosolta a fenti 34. pontban megállapított jogellenességet. Ezzel összefüggésében meg kell jegyezni, hogy az EUIPO nem hivatkozott olyan jogszabályi rendelkezésre, amely ellenkező következtetés levonását tenné lehetővé.

37 El kell utasítani az EUIPO azon érvét is, amelyhez a tárgyaláson a beavatkozó fél is csatlakozott, és amely szerint ugyanez lett volna az eredmény akkor is, ha a jelen ügyben a módosított 216/96 rendelet 1d. cikkét alkalmazták volna, mivel az ügyet vizsgálat céljából szintén valamelyik fellebbezési tanácsnak

osztották volna ki újra, és amely érv kapcsán a felperes nem fejti ki, hogy a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikke (4) bekezdésének alkalmazása hogyan okozott volna neki bármilyen sérelmet, a fent említett rendelkezését pedig nem.

38 Igaz, hogy az ítélkezési gyakorlatból következően az eljárási szabálytalanság csak akkor vonja maga után valamely határozat teljes vagy részleges megsemmisítését, ha megállapítást nyer, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott határozat tartalma más lehetett volna (lásd: 2018. február 1-jei Philip Morris Brands kontra EUIPO – Explosal [Superior Quality Cigarettes FILTER CIGARETTES Raquel] ítélet, T-105/16, EU:T:2018:51, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

39 A jelen ügyben azonban meg kell állapítani, hogy az EUIPO-nak a módosított 216/96 rendelet 1d. cikkének megsértése által a megtámadott határozat tartalmára gyakorolt hatással kapcsolatos érve teljes mértékben spekulatív jellegű. Kétségtelen, hogy e rendelkezés alkalmazásával az Elnökség is valamelyik fellebbezési tanácsnak osztotta volna ki újra az ügyet újbóli határozathozatal céljából. Az is kétségtelen, hogy választhatta volna a második fellebbezési tanácsot is. Azonban kioszthatta volna az ügyet egy másik fellebbezési tanácsnak is, ideértve azt a tanácsot, amelyik a Törvényszék által hatályon kívül helyezett határozatot hozta, anélkül hogy ez utóbbi esetben a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdéséből következőktől eltérően köteles lett volna úgy összeállítani a tanácsot, hogy az e határozat meghozatalában részt vevő tagok ne vegyenek abban részt. Mivel a fellebbezési tanács kiválasztása és összetétele a határozathozatalt megelőző szakasz, és az döntő befolyást gyakorol a határozat tartalmára, nem állítható és nem is cáfolható, hogy ha az ügyet egy másik fellebbezési tanács elé utalták volna, az e fellebbezési tanács által meghozandó határozat eltérő lett volna (lásd ebben az értelemben: 2013. július 3-i Cytochroma Development kontra OHIM – Teva Pharmaceutical Industries [ALPHAREN] ítélet, T-106/12, nem tették közzé, EU:T:2013:340, 31. pont).

40 Végül hiába állítja az EUIPO, hogy a felperes a második fellebbezési tanács előtt nem hivatkozott az ügy téves jogalap alapján történő újrakiosztásának kérdésére, noha a fellebbezési tanácsok hivatalának 2018. január 24-i levelével – azaz közel hét hónappal a megtámadott határozat elfogadása előtt – tájékoztatták arról, hogy az ügyet a 2017/1430 felhatalmazáson alapuló rendelet 35. cikkének (4) bekezdése alapján e tanács elé utalják. E levél ugyanis csupán egyszerű tájékoztató levélnek minősül, és nem tartalmaz felhívást az esetleges észrevételek megtételére.

41 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a kereset első jogalapja első részének helyt kell adni, és a megtámadott határozatot teljes egészében hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni e jogalap második részét vagy a második jogalapot. Mivel e megsemmisítés azzal a hatással jár, hogy okafogyottá teszi a megtámadott határozat részleges megsemmisítésére irányuló csatlakozó keresetet, arról már nem szükséges határozni.

A költségekről

42 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján az Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Továbbá az eljárási szabályzat 137. cikke értelmében, ha az eljárás okafogyottá válik, a költségekről a Törvényszék szabad mérlegelése szerint határoz.

43 Mivel a jelen ügyben a kereset tekintetében az EUIPO és a beavatkozó fél pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a saját, valamint a felperes részéről felmerült költségek viselésére. Erre tekintettel az EUIPO és a beavatkozó fél fele-fele arányban viseli a felperes költségeit.

44 Ami a csatlakozó keresetet illeti, mivel annak okafogyottsága a kereset megalapozottságának következménye, szintén az EUIPO-t és a beavatkozó felet kell a saját költségei, valamint fele-fele arányban a felperes költségeinek viselésére kötelezni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék hatályon kívül helyezi az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2018. augusztus 22-i határozatát (R 178/2018-2. sz. ügy).

2) A csatlakozó fellebbezésről már nem szükséges határozni.

3) Az EUIPO és a Basic AG Lebensmittelhandel maga viseli saját költségeit, valamint a Repsol, SA részéről felmerült költségeket fele-fele arányban.

Collins Kreuschitz De Baere

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. december 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások